

Brusel 14. září 2017
(OR. en)

12181/17

**Interinstitucionální spis:
2017/0226 (COD)**

**DROIPEN 120
CYBER 126
JAI 784
TELECOM 206
MI 626
IA 138
CODEC 1400**

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	13. září 2017
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2017) 489 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání a o nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2001/413/SVV

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2017) 489 final.

Příloha: COM(2017) 489 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 13.9.2017
COM(2017) 489 final

2017/0226 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání a
o nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2001/413/SVV**

{SWD(2017) 298 final}

{SWD(2017) 299 final}

OBSAH

DŮVODOVÁ ZPRÁVA.....	3
1. SOUVISLOSTI NÁVRHU.....	3
1.1 Odůvodnění a cíle návrhu.....	3
1.2 Potřeba provést příslušné mezinárodní normy a závazky a účinným způsobem řešit potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání.....	4
1.3 Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky.....	5
1.4 Soulad s ostatními politikami EU.....	7
2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA.....	8
2.1 Právní základ.....	8
2.2 Proměnlivá geometrie.....	8
2.3 Subsidiarita.....	8
2.4 Proporcionalita.....	9
2.5 Volba nástroje.....	9
3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ.....	10
3.1 Hodnocení ex post / kontroly účelnosti platných právních předpisů.....	10
3.2 Konzultace se zúčastněnými stranami.....	10
3.3 Posouzení dopadů.....	13
3.4 Účelnost a zjednodušování právních předpisů.....	14
3.5 Základní práva.....	15
4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY.....	15
5. OSTATNÍ PRVKY.....	16
5.1 Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv.....	16
5.2 Informativní dokumenty.....	16
6. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU.....	16
6.1 Shrnutí navrhovaných opatření.....	16
6.2 Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu.....	18
SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání a o nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2001/413/SVV.....	29
HLAVA I: Předmět a definice.....	29
HLAVA II: Trestné činy.....	30

HLAVA III: Příslušnost a vyšetřování.....	32
HLAVA IV: Výměna informací a oznamování trestné činnosti.....	33
HLAVA V: Pomoc obětem a prevence.....	33
HLAVA VI: Závěrečná ustanovení.....	34

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Odůvodnění a cíle návrhu

Současným právním předpisem EU, který stanoví společná minimální pravidla pro postihování podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení, je rámcové rozhodnutí Rady 2001/413/SVV o potírání podvodů a padělání bezhotovostních platebních prostředků¹.

Evropský program pro bezpečnost² uvádí, že rámcové rozhodnutí již nadále nezohledňuje současnou situaci a dostatečným způsobem neřeší nové výzvy a neodráží technologický vývoj, například virtuální měny a mobilní platby.

V roce 2013 dosáhly podvody spojené s použitím platebních karet vydaných v jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA) výše 1,44 miliardy EUR, což představuje nárůst o 8 % oproti předchozímu roku. Přestože jsou údaje o podvodech známy pouze ve spojitosti s platbami kartou, jsou karty nejdůležitějším bezhotovostním platebním prostředkem v EU, pokud jde o počet uskutečněných transakcí³.

Je nezbytné podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení účinným způsobem řešit, neboť ohrožují bezpečnost. Podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení poskytují zločinným společením zdroj příjmů, a tím umožňují páchaní další trestné činnosti, například terorismu, obchodu s drogami a nezákonného převaděčství přistěhovalců. Podle Europolu jsou příjmy z podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení využívány zejména k financování:

- cestování:
 - letů: zkušenosti získané při provádění činností v rámci Světového dne pro leteckou dopravu (Global Airline Action Day)⁴ v letech 2014 až 2016 naznačují jasnou souvislost mezi podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení, podvody s prodejem letenek a další závažnou a organizovanou trestnou činností včetně terorismu. Někteří lidé cestující na podvodně získané letenky se podíleli na páchaní další trestné činnosti, nebo z ní byly podezříváni;
 - jiných podvodů spojených s cestováním (např. prodej podvodně získaných letenek a jejich využití při cestování). Hlavním prostředkem k nákupu nelegálních letenek se staly zneužitelné kreditní karty. Jiné metody zahrnovaly využívání zneužitelných věrnostních bodových účtů, podvodné získávání údajů (tzv. phishing) cestovními kanceláři a podvody s poukázkami. Kromě osob

¹ [Úř. věst. L 149, 2.6.2001, s. 1.](#)

² Sdělení Komise *Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě*, [COM\(2015\) 192 final](#).

³ [Čtvrtá zpráva o podvodech s platebními kartami](#) Evropské centrální banky z července roku 2015 (nejnovější dostupné údaje).

⁴ Více podrobností [zde](#).

páchajících trestnou činnost cestovali na podvodně získané letenky oběti obchodování s lidmi a lidé působící jako tzv. „bílé koně“⁵;

- ubytování: donucovací orgány uvádějí, že podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení jsou rovněž využívány za účelem umožnění páchaní další trestné činnosti, se kterou je spojena potřeba dočasného ubytování, například obchodování s lidmi, nedovoleného přistěhovalectví a obchodování s drogami.

Europol rovněž uvedl, že oblast podvodů s platebními kartami v EU je ovládána dobře strukturovanými zločinnými společenstvími působícími po celém světě⁶.

Podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení navíc brání rozvoji jednotného digitálního trhu, a to ve dvou rovinách:

- způsobují významné přímé hospodářské ztráty, jak naznačuje již zmíněná odhadovaná výše podvodů s platebními kartami 1,44 miliardy EUR. Podvody s platebními kartami například působí každoročně leteckým společností v celosvětovém měřítku ztráty v přibližné výši 1 miliardy USD⁷;
- tím je snižována důvěra spotřebitelů, což může vést k poklesu hospodářské činnosti a omezenému zapojení do jednotného digitálního trhu. Podle nejnovější zprávy Eurobarometru o kybernetické bezpečnosti⁸ je převážná většina uživatelů internetu (85 %) toho názoru, že se zvyšuje riziko, že se stanou oběťmi počítačové kriminality. Kromě toho se 42 % uživatelů obává o bezpečnost plateb on-line. Z bezpečnostních důvodů nebude 12 % uživatelů pravděpodobně využívat bezhotovostní transakce, například elektronické bankovníctví.

Hodnocení stávajícího právního rámce EU⁹ zjistilo tři problémy, vyvolávající současnou situaci týkající se podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení v EU:

1. Některé trestné činy nemohou být podle stávajícího právního rámce **účinným způsobem vyšetřovány a stíhány**.
2. Některé trestné činy nemohou být účinným způsobem vyšetřovány a stíhány kvůli provozním překážkám.
3. Pachatelé trestné činnosti využívají k páchaní podvodů nedostatků v **prevenci**.

Tento návrh má tři konkrétní cíle, které mají zjištěné problémy řešit:

⁵ Pojem „bílý kůň“ označuje osobu, která převádí výnosy z trestné činnosti mezi různými zeměmi. Bílí koně obdrží výnosy na svůj účet; následně jsou požádáni, aby peněžní prostředky vybrali a odeslali je na jiný účet, často v zahraničí, přičemž si mohou část peněz ponechat.

⁶ Europol, *Situační zpráva: Podvody s platebními kartami v Evropské unii (Payment Card Fraud in the European Union)*, 2012.

⁷ *IATA*, 2015.

⁸ Evropská komise, *zvláštní zpráva Eurobarometru č. 423*, — „Cyber Security“ (Kybernetická bezpečnost), únor 2015.

⁹ Pracovní dokument útvarů Komise – Posouzení dopadů, který je přiložen k návrhu směrnice o potírání podvodů a padělání bezhotovostních platebních prostředků, SWD(2017) 298.

1. Zajistit, aby byl zaveden jasný, pevný a **technologicky neutrální** politický/právní rámec.
 2. Odstranit **provozní překážky**, které omezují vyšetřování a stíhání.
 3. Zlepšit **prevenci**.
- 1.2. Potřeba provést příslušné mezinárodní normy a závazky a účinným způsobem řešit potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání**

Úmluva Rady Evropy o počítačové kriminalitě (Budapeštská úmluva)¹⁰ ve své hlavě 2, která se týká trestných činů souvisejících s počítačem, vyžaduje, aby smluvní strany úmluvy zavedly počítačové padělání (článek 7) a počítačový podvod (článek 8) v příslušných vnitrostátních právních předpisech jako trestné činy. Stávající rámcové rozhodnutí je s těmito ustanoveními v souladu. Revize stávajících pravidel posílí spolupráci mezi policejními a justičními orgány a mezi donucovacími orgány a soukromými subjekty, a tím přispěje k plnění celkových cílů Úmluvy a zůstane i nadále s příslušnými ustanoveními této úmluvy v souladu.

1.3. Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Cíle tohoto návrhu jsou v souladu s těmito politikami a právními ustanoveními v oblasti trestního práva:

1. Celoevropskými **mechanismy spolupráce v trestních věcech**, které usnadňují koordinaci vyšetřování a trestního stíhání (trestní právo procesní):
 - rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy¹¹,
 - Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie¹²,
 - směrnice 2014/41/EU o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech¹³,
 - rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut¹⁴,
 - rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení¹⁵,

¹⁰ [Úmluva Rady Evropy o počítačové kriminalitě](#) (ETS č. 185).

¹¹ [Rámcové rozhodnutí Rady \(2002/584/SVV\)](#) ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy.

¹² [Akt Rady ze dne 29. května 2000](#), kterým se v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii vypracovává Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie.

¹³ [Směrnice 2014/41/EU](#) ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

¹⁴ [Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV](#) ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.

¹⁵ [Rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV](#) ze dne 30. listopadu 2009 o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení.

- rámcové rozhodnutí Rady 2009/315/SVV o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy¹⁶,
- směrnice 2012/29/EU, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu¹⁷,
- nařízení (EU) 2016/794 o Europolu¹⁸,
- rozhodnutí Rady 2002/187/SVV o zřízení Eurojustu¹⁹,
- závěry Rady Evropské unie o zlepšení trestního soudnictví v kyberprostoru²⁰.

Tento návrh s cílem zamezit roztržitosti, ztíženému provádění ve vnitrostátním právu a uplatňování členskými státy v zásadě nezavádí žádná ustanovení specifická pro podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení, která by se od těchto širších nástrojů odchylovala. Výjimku představuje směrnice 2012/29/EU, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu, kterou tento návrh doplňuje.

2. Právními akty, které **postihují jednání** související s podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání (trestní právo hmotné):
 - směrnice 2013/40/EU o útocích na informační systémy²¹:
 - tento návrh doplňuje směrnicí 2013/40 tím, že řeší různé aspekty počítačové trestné činnosti²². Tyto dva nástroje odpovídají různým souborům ustanovení Budapeštské úmluvy Rady Evropy o počítačové kriminalitě²³, která představuje mezinárodní právní východisko pro EU²⁴;

¹⁶ [Rámcové rozhodnutí Rady 2009/315/SVV](#) ze dne 26. února 2009 o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy.

¹⁷ [Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU](#) ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV.

¹⁸ [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2016/794](#) ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV.

¹⁹ [Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV](#) ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.

²⁰ [Závěry Rady Evropské unie](#) ze dne 6. června 2016 o zlepšení trestního soudnictví v kyberprostoru.

²¹ [Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU](#) ze dne 12. srpna 2013 o útocích na informační systémy a nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV.

²² Strategie kybernetické bezpečnosti Evropské unie stanoví, že: „kyberkriminalitou se obvykle rozumí široká škála různých druhů trestné činnosti, jejichž primárním nástrojem nebo cílem jsou počítače a informační systémy. Kyberkriminalita zahrnuje tradiční trestné činy (např. podvod, padělání a krádež identity), trestné činy související s obsahem (např. on-line šíření dětské pornografie nebo podněcování k rasové nenávisti) a trestné činy specifické pro počítače a informační systémy (např. útoky proti informačním systémům, odepření služby a škodlivý software („malware“))“.

²³ [Úmluva Rady Evropy o počítačové kriminalitě \(ETS č. 185\)](#). Směrnice 2013/40 odpovídá článkům 2 až 6 Úmluvy, přičemž nová iniciativa odpovídá článkům 7 až 8 Úmluvy.

²⁴ Společné sdělení Komise a vysoké představitelky Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku — [Strategie kybernetické bezpečnosti Evropské unie: Otevřený, bezpečný a chráněný kyberprostor](#).

- tento návrh je rovněž v souladu se směrnicí 2013/40, neboť vychází z podobného přístupu týkajícího se konkrétních otázek, například stanovení dolní a horní hranice sankcí nebo určení soudní příslušnosti.
- Směrnice 2014/62/EU o trestněprávní ochraně eura a jiných měn proti padělání²⁵:
 - tento návrh doplňuje směrnicí 2014/62/EU, jelikož se týká padělání bezhotovostních platebních prostředků, přičemž směrnice 2014/62/EU se týká padělání hotovostních platebních prostředků;
 - je v souladu se směrnicí 2014/62/EU rovněž proto, že uplatňuje stejný přístup k některým ustanovením, například v oblasti vyšetřovacích nástrojů.
- Směrnice 2017/541/EU o boji proti terorismu:
 - tento návrh doplňuje směrnicí 2017/541/EU, neboť má za cíl snížit celkovou výši peněžních prostředků získaných z podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení, z nichž je většina využívána zločinnými společenstvími k páčání závažné trestné činnosti, včetně terorismu.
- Návrh směrnice o boji proti praní peněz prostředky trestního práva:
 - tento návrh a návrh směrnice o boji proti praní peněz prostředky trestního práva se doplňují, neboť druhý návrh poskytuje nezbytný právní rámec pro boj proti praní peněz pocházejících z podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení (pomocí tak zvaných „bílých koňů“) jako predikativní trestný čin.

1.4. Soulad s ostatními politikami EU

Tento návrh je v souladu s Evropským programem pro bezpečnost a Strategií kybernetické bezpečnosti Evropské unie, neboť hlavním cílem těchto iniciativ je posílení bezpečnosti.

Tento návrh je rovněž v souladu se strategií pro jednotný digitální trh v Evropě, která usiluje o posílení důvěry uživatelů v digitální trh, což je dalším hlavním cílem tohoto návrhu. V souvislosti se strategií pro jednotný digitální trh v Evropě existuje několik právních nástrojů, které umožňují provádění bezpečných plateb v celé EU a s nimiž je tento návrh taktéž v souladu:

- Revidovaná směrnice o platebních službách²⁶ obsahuje řadu opatření, která zvýší bezpečnostní požadavky na elektronické platby a poskytne právní a kontrolní rámec pro nově vznikající subjekty na trhu plateb.
- Směrnice 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu²⁷, (čtvrtá směrnice o boji proti praní peněz) se vztahuje na

²⁵ [Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/62/EU](#) ze dne 15. května 2014 o trestněprávní ochraně eura a jiných měn proti padělání, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2000/383/SVV.

²⁶ [Směrnice Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2015/2366](#) ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES.

situace, ve kterých pachatelé trestné činnosti zneužívají bezhotovostní platební prostředky za účelem zastření své činnosti. Tento návrh ji doplňuje tím, že řeší situace, kdy bezhotovostní platební prostředky byly například neoprávněně přisvojeny, pozměněny či padělány pachateli trestné činnosti.

- Návrh směrnice, kterou se mění směrnice 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu²⁸, ze kterého tento návrh čerpá stejnou definici virtuálních měn. Jestliže se tato definice během procesu přijímání předchozího návrhu změní, definice by v tomto návrhu měla být příslušným způsobem upravena.
- Mezi další příslušné právní akty patří nařízení (EU) 2015/847 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků²⁹; nařízení (EU) č. 910/2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu³⁰; nařízení (EU) č. 260/2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech³¹; a směrnice (EU) 2016/1148 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii (směrnice o bezpečnosti sítí a informací)³².

Tyto právní předpisy v obecné rovině přispívají k zavedení přísnějších preventivních opatření. Tento návrh je doplňuje tím, že zavádí opatření k postihování trestné činnosti a ke stíhání pachatelů, pokud preventivní opatření selžou.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

2.1. Právní základ

Právní základ opatření na úrovni EU je zakotven v článku 83 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, který výslovně uvádí **padělání platebních prostředků, trestnou činnost v oblasti výpočetní techniky a organizovanou trestnou činnost** jako oblasti mimořádně závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem:

„Evropský parlament a Rada mohou řádným legislativním postupem stanovit formou směrnic minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a sankcí v oblastech mimořádně závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem z důvodu povahy nebo dopadu těchto trestných činů nebo kvůli zvláštní potřebě potírat ji na společném základě.

²⁷ [Směrnice \(EU\) 2015/849](#) ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES.

²⁸ [Návrh směrnice](#) Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/101/ES.

²⁹ [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2015/847](#) ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006.

³⁰ [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) č. 910/2014](#) ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES.

³¹ [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) č. 260/2012](#) ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009.

³² [Směrnice Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2016/1148](#) ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii.

Jsou to tyto oblasti trestné činnosti: terorismus, obchod s lidmi a sexuální vykořisťování žen a dětí, nedovolený obchod s drogami, nedovolený obchod se zbraněmi, praní peněz, korupce, padělání platebních prostředků, trestná činnost v oblasti výpočetní techniky a organizovaná trestná činnost ...“

2.2. Proměnlivá geometrie

Rámcové rozhodnutí 2001/413/SVV o potírání podvodů a padělání bezhotovostních platebních prostředků je použitelné ve všech členských státech.

V souladu s Protokolem č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvám, se Spojené království a Irsko mohou rozhodnout, že se chtějí účastnit přijímání tohoto návrhu. Možnost účastnit se jeho uplatňování mají i po přijetí návrhu.

Vzhledem k tomu, že Spojené království dne 29. března 2017 oznámilo svůj záměr vystoupit z Unie, přestanou se Smlouvy v souladu s článkem 50 Smlouvy o Evropské unii (SEU) na Spojené království vztahovat ode dne vstupu dohody o vystoupení v platnost, nebo nedojde-li k tomu, dva roky po oznámení, pokud Evropská rada po dohodě se Spojeným královstvím nerozhodne o prodloužení této lhůty. V důsledku toho, a aniž je dotčeno jakékoli ustanovení dohody o vystoupení, tento výše uvedený popis účasti Spojeného království na návrhu platí pouze do doby, než Spojené království přestane být členským státem.

Podle Protokolu č. 22 o postavení Dánska se Dánsko neúčastní přijímání opatření Rady podle hlavy V SFEU (s výjimkou vízové politiky). V souladu s platnými ujednáními se tedy Dánsko neúčastní přijímání tohoto návrhu a nebude jím vázáno.

2.3. Subsidiarita

Podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení mají velmi významný přeshraniční rozměr, a to jak v EU, tak i mimo ni. Typickým případem může být neoprávněné kopírování (skimming) údajů o platebních kartách v zemi EU, vytvoření padělané karty za použití těchto údajů a výběry hotovosti s padělanou kartou mimo EU, aby tak byly obejity přísné bezpečnostní normy. Tato trestná činnost se stále více děje zcela on-line.

Cíle účinného boje proti této trestné činnosti tedy nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států jednajících samostatně nebo nekoordinovaným způsobem:

- tato trestná činnost často vyvolává situace, ve kterých oběť, pachatel trestné činnosti i důkazy podléhají různým vnitrostátním právním rámcům v rámci EU i mimo ni. V důsledku toho může být při neexistenci společných minimálních pravidel pro jednotlivé země velmi časově náročné a komplikované tuto trestnou činnost účinně potírat;
- potřeba přijetí opatření na úrovni EU již byla potvrzena vypracováním stávajících právních předpisů EU o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání (rámcovým rozhodnutím);
- tato potřeba je rovněž zohledněna ve stávajících iniciativách zaměřených na koordinaci opatření členských států v této oblasti na úrovni EU, například ve

zvláštním týmu Europolu zabývajícím se podvody v oblasti plateb³³ a v prioritách politického cyklu evropské multidisciplinární platformy proti hrozbám trestné činnosti (EMPACT) zaměřených na operativní spolupráci v boji proti podvodům v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení³⁴. Přínos těchto iniciativ zaměřených na pomoc členským státům při potírání této trestné činnosti byl mnohokrát potvrzen během konzultace zúčastněných stran uskutečněné při přípravě tohoto návrhu, zejména během setkání odborníků.

Dalším přínosem přijetí opatření na úrovni EU je usnadnění spolupráce s nečlenskými zeměmi EU, neboť mezinárodní rozměr podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení často přesahuje hranice EU. Existence minimálních společných pravidel v EU může rovněž přispět k účinnějšímu legislativnímu řešení v nečlenských zemích EU, a tím usnadnit celosvětovou přeshraniční spolupráci.

2.4. Proporcionalita

V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v čl. 5 odst. 4 Smlouvy o EU se nově navrhovaná směrnice omezuje pouze na to, co je nezbytné a přiměřené k provádění mezinárodních norem a přizpůsobení stávajících právních předpisů týkajících se trestných činů v této oblasti novým hrozbám. Opatření týkající se využívání vyšetřovacích nástrojů a výměny informací jsou zahrnuty pouze v míře nezbytné pro účinné fungování navrhovaného trestněprávního rámce.

Návrh stanovuje rozsah trestných činů s cílem postihnout veškerou příslušnou trestnou činnost, přičemž se omezuje pouze na to, co je nezbytné a přiměřené.

2.5. Volba nástroje

V souladu s čl. 83 odst. 1 SFEU mohou Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem stanovit formou směrnic minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a sankcí v oblastech mimořádně závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem, včetně padělání platebních prostředků a trestné činnosti v oblasti výpočetní techniky.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

3.1. Hodnocení ex post / kontroly účelnosti platných právních předpisů

Komise vypracovala hodnocení³⁵ stávajícího právního rámce společně s posouzením dopadů, které je připojeno k tomuto návrhu (více informací viz pracovní dokument útvarů Komise).

Hodnocení zjistilo tři příčiny problémů, přičemž každou z nich provází několik dílčích příčin:

³³ Viz [internetové stránky Europolu](#).

³⁴ Více informací [zde](#).

³⁵ Pracovní dokument útvarů Komise – Posouzení dopadů, který je přiložen k návrhu směrnice o potírání podvodů a padělání bezhotovostních platebních prostředků, SWD(2017) 298.

Příčiny	Dílejší příčiny
1. Některé trestné činy nemohou být podle stávajícího právního rámce účinným způsobem vyšetřovány a stíhány.	a. Některé trestné činy nemohou být účinným způsobem stíhány, neboť trestné činy páchané prostřednictvím určitých platebních prostředků (zejména nehmotných) jsou v členských státech postihovány odlišným způsobem, nebo nejsou postihovány vůbec. b. Přípravu podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení nelze účinně trestně stíhat, neboť je v členských státech postihována odlišným způsobem, nebo není postihována vůbec. c. Může dojít k narušení přeshraničního vyšetřování, neboť jsou stejné trestné činy v členských státech postihovány různě vysokými sankcemi. d. Nedostatky v oblasti určování soudní příslušnosti mohou bránit účinnému přeshraničnímu vyšetřování a stíhání.
2. Některé trestné činy nemohou být účinným způsobem vyšetřovány a stíhány kvůli provozním překážkám.	a. Doba potřebná k poskytnutí informací na základě žádostí v rámci přeshraniční spolupráce může být příliš dlouhá, což brání vyšetřování a trestnímu stíhání. b. Překážku účinného vyšetřování a stíhání představuje nedostatečné oznamování trestných činů donucovacím orgánům z důvodu omezené spolupráce veřejného a soukromého sektoru.
3. Pachatelé trestné činnosti využívají k páchání podvodů nedostatku v prevenci.	a. Omezené sdílení informací při spolupráci veřejného a soukromého sektoru prevenci oslabuje. b. Pachatelé trestné činnosti využívají nedostatečné informovanosti obětí.

Příčiny problémů naznačují, že se jedná především o **nedostatky v oblasti právní úpravy**, neboť se současný právní rámec EU (rámcové rozhodnutí) stal částečně zastaralým, a to především v důsledku **technologického vývoje**. Hodnocení ukázalo, že tyto nedostatky v oblasti právní úpravy nebyly dosud novějšími právními předpisy dostatečným způsobem odstraněny.

3.2. Konzultace se zúčastněnými stranami

Konzultace:

Byly provedeny tři typy konzultací: otevřená veřejná konzultace, cílená konzultace uspořádaná Evropskou komisí a cílená konzultace uspořádaná dodavatelem:

1. Otevřená veřejná konzultace

Evropská komise zahájila otevřenou veřejnou konzultaci dne 1. března 2017 s cílem získat zpětnou vazbu od široké veřejnosti v oblasti definování problémů, významu a účinnosti stávajícího právního rámce týkajícího se podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení i možností řešení stávajících problémů a jejich možných dopadů. Konzultace byla ukončena po dvanácti týdnech, dne 24. května 2017.

Dotazníky otevřené veřejné konzultace vyplnilo 33 odborníků z praxe a 21 osob z řad široké veřejnosti. Čtyři odborníci z praxe poskytli dodatečné písemné příspěvky. Mezi odborníky z praxe patřili:

- soukromé společnosti (soukromý sektor);

- mezinárodní nebo vnitrostátní orgány veřejné moci (donucovací orgány, justiční orgány a orgány a instituce EU);
- odborová, hospodářská nebo profesní sdružení (např. národní bankovní federace);
- nevládní organizace, platformy či sítě;
- poradenské kanceláře, advokátní kanceláře, samostatně výdělečně činní poradci.

2. Cílená konzultace uspořádaná Evropskou komisí:

- početná setkání odborníků se zástupci policejních a justičních orgánů ze všech zemí EU (zvolenými členskými státy) a odborníky ze soukromého sektoru (finančními institucemi, poskytovateli platebních služeb, obchodníky, systémy platebních karet);
- různá setkání s odborníky a zúčastněnými stranami z vysokých škol, donucovacích orgánů, odvětví virtuálních měn, se zástupci organizací spotřebitelů, zástupci soukromých finančních institucí a zástupci finančních regulačních orgánů.

3. Cílená konzultace uspořádaná dodavatelem:

Dodavatel uspořádal cílené konzultace, které zahrnovaly internetové průzkumy a rozhovory. Předběžné výsledky byly předloženy hodnotící skupině, která následně poskytla zpětnou vazbu a výsledky konzultace ověřila.

Celkem se z 25 členských států zapojilo 125 zúčastněných stran.

Hlavní výsledky:

- Rozsah trestné činnosti:

Náklady spojené s podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení byly obecně vnímány jako vysoké a v nadcházejících letech by se měly ještě zvyšovat. Zúčastněné strany ze všech kategorií měly potíže trestnou činnost kvantifikovat. Statistických údajů je málo a nejsou vždy dostupné. Některé z nich však poskytly důkazy založené na případech svědčící o významu některých typů podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení.

- Trestněprávní rámec:

Většina zúčastněných stran považuje stávající právní rámec EU pouze za částečně vyhovující bezpečnostním potřebám, zejména pokud jde o definici platebních prostředků a trestných činů. Některé zúčastněné strany potvrdily, že je třeba změnit vnitrostátní právní rámce.

- Trestní právo procesní:

I přes existenci stávajícího právního rámce byla úroveň současné spolupráce mezi členskými státy v oblasti vyšetřování a stíhání vnímána jako pouze částečně uspokojivá. Podpora ze strany Europolu při usnadňování přeshraniční spolupráce byla obecně hodnocena kladně.

- Oznamování trestných činů donucovacím orgánům:

Stanoviska k oznamování trestných činů donucovacím orgánům byla různá: někteří byli spokojeni se stávající úrovní oznamování trestných činů, zatímco jiní se domnívali, že by se měla zlepšit. Různé kategorie zúčastněných stran se shodly, že budoucí politické možnosti týkající se oznamování trestných činů musí odpovídat kapacitám donucovacích orgánů k vyšetřování případů.

- Spolupráce veřejného a soukromého sektoru:

Spolupráce mezi veřejnými a soukromými subjekty je z celkového pohledu zúčastněných stran považována za prospěšnou a existuje shoda, že by mělo být podporováno lepší řešení podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení, zejména pokud jde o jejich prevenci.

Většina zúčastněných stran se domnívala, že by se za účelem potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení měla zlepšit spolupráce veřejného a soukromého sektoru. Zdálo se, že nejvíce nespokojeni jsou zástupci soukromého sektoru. Za hlavní překážky spolupráce pokládali například omezené možnosti sdílení informací s donucovacími orgány a omezené související nástroje umožňující výměnu informací.

Převážná většina zúčastněných stran se shodla na tom, že finančním institucím by mělo být za účelem vyšetřování a stíhání trestné činnosti umožněno z vlastního podnětu sdílet některé osobní údaje oběti (např. jméno, bankovní účet, adresu atd.) s vnitrostátní policií nebo s policií jiné země EU.

Několik zúčastněných stran rovněž označilo špatnou spolupráci soukromých a veřejných orgánů jako překážku potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení.

Právní předpisy, nesoulad priorit a nedostatek důvěry spolu s praktickými a organizačními problémy byly vnímány soukromými podniky, orgány veřejné moci, odborovými, hospodářskými nebo profesními sdruženími jako překážky spolupráce mezi veřejnými orgány a soukromými subjekty, pokud mají subjekty sídlo v různých zemích EU. Nedostatek vhodné technologie (např. komunikačních kanálů) byl soukromými podniky a orgány veřejné moci rovněž označen za překážku.

- Práva obětí:

Zúčastněné strany zdůraznily důležitost ochrany obětí podvodů. Některé z nich se domnívaly, že oběti nejsou dostatečným způsobem chráněny, ačkoliv vítaly iniciativy přijaté na úrovni členských států za účelem jejich ochrany. Sdružení obětí zavedlo mechanismy fungující spolupráce s donucovacími orgány.

Několik zúčastněných stran považuje za nezbytné zlepšit ochranu obětí před zneužitím totožnosti, které je vnímáno tak, že postihuje fyzické i právnické osoby. Oběti by tedy měly být chráněny bez ohledu na svou právní povahu.

3.3. Posouzení dopadů

V souladu s pokyny pro zlepšování právní úpravy³⁶ vypracovala Komise posouzení dopadů³⁷ k posouzení potřeby legislativního návrhu.

Posouzení dopadů bylo předloženo a projednáno s Výborem pro kontrolu regulace (RSB) dne 12. července 2017. Výbor ocenil úsilí o vyčíslení nákladů a přínosů. Vydal kladné stanovisko³⁸, přičemž doporučil přepracování zprávy s ohledem na tyto aspekty:

1. Zpráva nedostatečně objasnila politický kontext, včetně vztahu se stávajícími i plánovanými soudními a celoevropskými mechanismy spolupráce a jejich doplňkovosti.
2. Cíl iniciativy týkající se růstu byl zjevně nadhodnocen.

Zpráva o posouzení dopadů byla s ohledem na doporučení obsažená v kladném stanovisku Výboru přepracována.

Po zmapování možných politických opatření k řešení každého problému zjištěného v hodnocení a po provedení analýzy opatření, která by měla být zachována a od kterých by mělo být upuštěno, byla opatření seskupena do politických možností. Každá politická možnost byla vypracována s cílem řešit všechny zjištěné problémy. Jednotlivě zvažované politické možnosti byly souhrnné, tedy zahrnovaly legislativní opatření EU na všech úrovních. Vzhledem k tomu, že tento problém v zásadě představuje **nedostatek v oblasti právní úpravy**, bylo důležité vymezit celou škálu regulačních nástrojů pro stanovení nejvhodnějších opatření na úrovni EU.

Jednotlivými zvažovanými možnostmi byly:

- **možnost A:** zlepšit provádění právních předpisů EU a usnadnit samoregulaci spolupráce veřejného a soukromého sektoru;
- **možnost B:** zavést nový právní rámec a usnadnit samoregulaci spolupráce veřejného a soukromého sektoru;
- **možnost C:** stejná jako možnost B, ale s ustanoveními na podporu oznamování trestné činnosti v rámci spolupráce veřejného a soukromého sektoru namísto samoregulace a s novými ustanoveními týkajícími se zvyšování informovanosti;

³⁶ Více informací o pokynech pro zlepšování právní úpravy je k dispozici [zde](#).

³⁷ Pracovní dokument útvarů Komise – Posouzení dopadů, který je přiložen k návrhu směrnice o potírání podvodů a padělání bezhotovostních platebních prostředků, SWD(2017) 298.

³⁸ Výbor pro kontrolu regulace Evropské komise - Stanovisko k posouzení dopadů - Potírání podvodů a padělání bezhotovostních platebních prostředků, SEC(2017) 390.

- **možnost D:** stejná jako možnost C, ale s dodatečnými ustanoveními týkajícími se soudní příslušnosti doplňujícími pravidla týkající se evropského vyšetřovacího příkazu a soudních příkazů.

Upřednostňovanou možností byla možnost C, a to jak z kvalitativního hlediska, tak i z hlediska nákladů a přínosů.

Pokud jde o přínosy, upřednostňovaná možnost by umožnila účinnější a strategičtější postup prosazování práva při potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení prostřednictvím jednotného uplatňování pravidel v celé EU, lepší přeshraniční spolupráci a posílenou spolupráci veřejného a soukromého sektoru a výměnu informací. Tato iniciativa by rovněž posílením bezpečnosti zvýšila důvěru v jednotný digitální trh.

Náklady na vypracování nové iniciativy a její provedení členskými státy se odhadují přibližně na 561 000 EUR (jednorázové náklady). Průběžné náklady na uplatňování a prosazování členskými státy se odhadují na 2 285 140 EUR za rok (pro všechny členské státy).

Vzhledem k tomu, že návrh nepředpokládá žádné závazné povinnosti oznamování trestné činnosti, neměl by způsobovat žádné dodatečné náklady podnikům, včetně malých a středních podniků. Ani další ustanovení obsažená v návrhu nemají na malé a střední podniky žádný dopad.

Celkový dopad navrhovaných opatření na správní a finanční náklady by měl být vyšší než při současné úpravě, neboť množství případů, které by měly být vyšetřeny, by v této oblasti zatížily donucovací orgány, jejichž počet by bylo nezbytné navýšit. Hlavními příčinami jsou:

- širší definice prostředků pro placení a další trestné činy, které by bylo třeba řešit (příprava trestné činnosti), by pravděpodobně navýšily počet případů, za něž by policie a justiční orgány nesly odpovědnost;
- posílení přeshraniční spolupráce by vyžadovalo dodatečné zdroje;
- povinnost členských států získávat statistické údaje by znamenala další administrativní zátěž.

Na druhé straně by zavedení jasného právního rámce pro řešení faktorů umožňujících páčání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení poskytlo prostor k odhalování, stíhání a postihování činností souvisejících s podvody. Ačkoli posilování spolupráce veřejného a soukromého sektoru je náročné na zdroje, byla by návratnost investic do účinného a účelného prosazování práva okamžitá.

3.4. Účelnost a zjednodušování právních předpisů

Tento návrh může z kvalitativního hlediska přinést zjednodušení v několika oblastech, například:

- další sblížení vnitrostátních trestněprávních rámců (např. vymezením společných definic a stanovením jednotné dolní hranice maximálních sankcí) by zjednodušilo a usnadnilo spolupráci mezi vnitrostátními donucovacími orgány při vyšetřování a stíhání přeshraničních případů;

- zejména jasnější pravidla týkající se soudní příslušnosti, posílená úloha vnitrostátních kontaktních míst a sdílení údajů a informací mezi vnitrostátními policejními orgány a Europolem by mohly postupy spolupráce ještě více zjednodušit.

Zjednodušení nelze pro nedostatek údajů vyčíslit (a v některých případech nelze oddělit účinky rámcového rozhodnutí).

Z celkového pohledu je účelnost této iniciativy velmi omezená:

1. Rámcové rozhodnutí z roku 2001 je v první řadě již poměrně jednoduchým právním aktem s omezenou možností dalšího zjednodušení.
2. Zadruhé cílem této iniciativy je zvýšit bezpečnost řešením stávajících nedostatků. Přineslo by to spíše vyšší náklady na vyšetřování a stíhání trestných činů, které nejsou v současné době postihovány, než výrazné úspory způsobené zjednodušením přeshraniční spolupráce.
3. Za třetí, cílem této iniciativy není zavedení dalších právních povinností pro podniky a občany. Ukládá členským státům, aby podporovaly a usnadňovaly oznamování trestné činnosti příslušnými cestami (namísto zavedení povinného oznamování trestné činnosti) v souladu s jinými nástroji na úrovni EU, například směrnici 2011/93 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii (čl. 16 odst. 2).

3.5. Základní práva

Tento návrh obsahuje ustanovení, která mají přizpůsobit právní rámec pro potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání novým a nově vznikajícím hrozbám a regulovat formy podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení, které v současnosti nejsou upraveny.

Konečným cílem těchto opatření je chránit práva obětí a možných obětí. Vytvoření jasného právního rámce pro donucovací a justiční orgány, aby činily úkony v oblasti trestné činnosti, která se přímo týká osobních údajů obětí, a postihovaly i přípravu trestné činnosti, může mít pozitivní dopad zejména na ochranu práv na soukromí obětí i možných obětí a jejich práv na ochranu osobních údajů.

Všechna opatření zahrnutá v tomto návrhu rovněž respektují základní práva a svobody uznané Listinou základních práv Evropské unie a musí být prováděna s ohledem na tato práva a svobody. Jakékoli omezení výkonu těchto základních práv a svobod se řídí podmínkami stanovenými v čl. 52 odst. 1 Listiny, dle kterého se na ně vztahuje zásada proporcionality, pokud jde o legitimní záměr skutečně dosáhnout cílů obecného zájmu uznávaných Unií a chránit práva a svobody dalších osob. Omezení musí stanovit zákon a musí respektovat podstatu práv a svobod zakotvených v Listině.

V této souvislosti byla zohledněna řada základních práv a svobod zakotvených v Listině, včetně: práva na svobodu a bezpečnost; ochrany soukromého a rodinného života; svobody volby povolání a práva pracovat; svobody podnikání; práva vlastnit majetek; práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces; presumpce nevinny a práva na obhajobu; zásad zákonnosti a přiměřenosti trestných činů i trestů a práva nebýt stíhán nebo potrestán dvakrát v trestním řízení za stejný trestný čin.

Tento návrh dodržuje především zásadu, že trestné činy i tresty musí být zakotveny v právních předpisech a musí být přiměřené. Omezuje rozsah trestných činů na to, co je nezbytné k účinnému stíhání trestných činů, které představují mimořádnou hrozbu pro bezpečnost, a zavádí minimální pravidla pro stanovení výše sankcí v souladu se zásadou proporcionality a s přihlédnutím k povaze trestného činu.

Cílem tohoto návrhu je také zajistit, aby se s údaji osob podezřelých z trestných činů uvedených v této směrnici zacházelo v souladu se základním právem na ochranu osobních údajů a stávajícími platnými právními předpisy, a to i v rámci spolupráce veřejného a soukromého sektoru.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádný přímý dopad na rozpočet EU.

5. OSTATNÍ PRVKY

5.1. Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Na provádění směrnice bude dohlížet Komise na základě informací od členských států týkajících se opatření přijatých k uvedení právních a správních předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí v účinnost.

Po dvou letech od lhůty k provedení této směrnice předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí.

Komise dále nejpozději do šesti let po uplynutí lhůty k provedení směrnice vypracuje hodnocení dopadů této směrnice, aby byla zajištěna dostatečně dlouhá doba pro vyhodnocení účinků této iniciativy po jejím provedení v plném rozsahu ve všech členských státech.

5.2. Informativní dokumenty

Má se za to, že nejsou nutné žádné informativní dokumenty týkající se provádění směrnice.

6. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

6.1. Shrnutí navrhovaných opatření

Tento návrh, kterým se zrušuje rámcové rozhodnutí 2001/413/SVV, aktualizuje většinu jeho stávajících ustanovení a je v souladu se závěry provedeného hodnocení i posouzení dopadů (jedná-li se o upřednostňovanou možnost).

Následující tabulka porovnává tento návrh s rámcovým rozhodnutím a uvádí, které články jsou nové a které články byly z rámcového rozhodnutí aktualizovány:

	SMĚRNICE		RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ		Připomínky	
	Článek	Bod odůvodnění	Článek	Bod odůvodnění		
I. Předmět a definice	1. Předmět	1–6	Žádný	1-7	Nové	
	2. Definice	7–8	1. Definice	10	Aktualizované	
II. Trestné činy	3. Podvodné použití platebních prostředků	9	2. Trestné činy související s platebními prostředky	8-10	Aktualizované	
	4. Příprava trestných činů souvisejících s podvodným použitím platebních prostředků					
	5. Trestné činy související s informačními systémy					3. Počítačové trestné činy
	6. Prostředky použité k páchání trestných činů					4. Trestné činy související se speciálními zařízeními
	7. <i>Návod, pomoc, účastenství a pokus</i>					5. Účast, podněcování a pokus
	8. Sankce pro fyzické osoby	10–11	6. Sankce	9		
	9. Odpovědnost právnických osob	Žádný	7. Odpovědnost právnických osob	Žádný		
	10. Sankce ukládané právnickým osobám		8. Sankce ukládané právnickým osobám			
	III. Příslušnost a vyšetřování	11. Soudní příslušnost	12–14	9. Soudní příslušnost; 10. Vydávání a trestní stíhání		11
		12. Účinné vyšetřování	15	Žádný		Žádný
IV. Výměna informací a oznamování trestné činnosti	13. Výměna informací	16–18	11. Spolupráce mezi členskými státy; 12. Výměna informací	11	Aktualizované	
	14. Oznamování trestné činnosti	19	Žádný	Žádný	Nové	
V. Podpora obětí a poskytování pomoci a prevence	15. Podpora obětí a poskytování pomoci	20–22	Žádný			
	16. Prevence	23	Žádný			
VI. Závěrečná ustanovení	17. Sledování a statistika	24	Žádný			
	18. Nahrazení rámcového rozhodnutí	25	Žádný			
	19. Provedení	Žádný	14. Provádění [14 odst. 1]		Aktualizované	
	20. Hodnocení a podávání zpráv		14. Provádění [14 odst. 2]			
	21. Vstup v platnost		15. Vstup v platnost			
		Žádný	26–29	13. Územní působnost		Vymazané

Tento návrh konkrétně:

- definuje platební prostředky mnohem ucelenějším a jasnějším způsobem se zahrnutím nehmotných platebních prostředků a digitálních prostředků směny;
- činí trestným činem, kromě samotného použití těchto prostředků, držení, prodej, opatření si k užívání, dovoz, distribuci nebo jinou formu zpřístupnění kradeného nebo jinak neoprávněně přisvojeného, pozměněného či padělaného platebního prostředku;
- rozšiřuje rozsah trestných činů souvisejících s informačními systémy tak, aby byly zahrnuty všechny platební transakce, včetně transakcí prostřednictvím digitálních prostředků směny;
- zavádí minimální pravidla týkající se výše sankcí, především stanovuje dolní hranici maximálních trestů;
- zahrnuje závažné trestné činy, které:
- byly spáchány v rámci zločinného spolčení vymezeného v rámcovém rozhodnutí Rady 2008/841/SVV bez ohledu na trestní sazbu stanovenou v uvedeném rozhodnutí;
- způsobují rozsáhlé celkové škody nebo přináší pachateli značný hospodářský přínos. Cílem je řešit případy o vysokém objemu, nízkém individuálním dopadu, zejména případy podvodů bez přítomnosti karty;
- vyjasňuje soudní příslušnost týkající se trestných činů uvedených v návrhu tak, že zajišťuje příslušnost členským státům v případech, kdy byl trestný čin spáchán buď s použitím informačního systému nacházejícího se na území daného členského státu, ačkoli se pachatel trestného činu nachází mimo něj, nebo nachází-li se pachatel trestného činu na území daného členského státu, ale informační systém se nachází mimo něj;
- vyjasňuje soudní příslušnost týkající se účinků trestných činů tak, že zajišťuje příslušnost členským státům v případech, kdy daný trestný čin způsobí škody na jejich území, včetně škod způsobených zneužitím totožnosti některé osoby;
- zavádí opatření na zlepšení evropské spolupráce v oblasti trestního soudnictví posílením stávající struktury a využívání operativních kontaktních míst;
- zlepšuje pro oběti a soukromé subjekty podmínky k oznamování trestné činnosti;
- řeší potřebu poskytování statistických údajů o podvodech v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání tím, že pro členské státy zavádí povinnost zajistit zavedení vhodného systému pro zaznamenávání, tvorbu a poskytování statistických údajů o trestných činech uvedených v navrhované směrnici;

- poskytuje obětem přístup k informacím o jejich právech a o dostupné pomoci a podpoře, a to bez ohledu na to, zda je jejich země bydliště odlišná od země bydliště pachatele trestného činu nebo od země, kde je trestný čin vyšetřován.

6.2. Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Článek 1: Předmět – tento článek stanoví oblast působnosti a účel návrhu.

Článek 2: Definice – tento článek obsahuje definice, které platí pro celou směrnici. Článek 2 obsahuje stejnou definici virtuálních měn jako návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/101/ES, vypracovaný Komisí³⁹. Jestliže se tato definice během procesu přijímání výše uvedeného návrhu změní, měla by definice virtuálních měn v tomto článku být příslušným způsobem upravena.

Článek 3: Podvodné použití platebních prostředků – tento článek vymezuje trestné činy související s trestnou činností, která přímo a bezprostředně vede k podvodům, konkrétně k podvodnému použití platebních prostředků, včetně kradených a padělaných platebních prostředků. Trestné činy se vztahují na všechny hmotné i nehmotné platební prostředky a vztahují se rovněž na podvody spáchané za použití kradených nebo falešných platebních údajů nebo jiných záznamů, které umožňují zadávání platebních příkazů nebo jiných peněžních převodů včetně převodů virtuální měny, či jsou k těmto účelům používány.

Článek 4: Příprava trestných činů souvisejících s podvodným použitím platebních prostředků – tento článek vymezuje trestné činy související s trestnou činností, která, ačkoli bezprostředně nepředstavuje skutečný podvod vedoucí ke ztrátám na majetku, je spáchaná v rámci přípravy na tento podvod. Patří sem krádež nebo padělání platebních prostředků a různé činnosti prováděné při obchodování s těmito kradenými nebo padělanými prostředky. To zahrnuje držení, distribuci nebo zpřístupnění těchto prostředků za účelem jejich podvodného použití, včetně případů, kdy si je pachatel možností podvodného použití vědom (*nepřímý úmysl*). Stejně jako v článku 3 se postihovaná trestná činnost vztahuje na všechny hmotné i nehmotné platební prostředky a týká se tedy i trestné činnosti ve formě obchodování s kradenými údaji o platebních kartách (tzv. „carding“) a podvodného získávání údajů (tzv. „phishing“)⁴⁰.

Článek 5: Trestné činy související s informačními systémy – tento článek stanoví trestné činy související s informačními systémy, které mají být členskými státy postihovány. Jejich seznam zahrnuje prvky, které trestné činy odlišují od neoprávněného zasahování do informačních systémů nebo neoprávněného zasahování do údajů podle směrnice 2013/40/EU, například převod peněžní hodnoty za účelem získání neoprávněného prospěchu. Toto ustanovení bylo zahrnuto s cílem postihovat trestnou činnost, jako je proniknutí do počítače nebo zařízení oběti za účelem pozměnění přístupu oběti na zfalšované webové stránky elektronického bankovníctví, což vede oběť k provedení platby na bankovní účet ovládaný

³⁹ [COM\(2016\) 450 final](#).

⁴⁰ Podvodné získávání údajů (tzv. phishing) je metoda, kterou podvodníci používají k získání přístupu k cenným osobním údajům, například uživatelským jménům a heslům. Ve většině případů je na velký počet elektronických adres zaslán e-mail, který byl zjevně odeslán dobře známou a důvěryhodnou společností. E-mail může příjemce přesměrovat na falešnou webovou stránku, kde je požádán o osobní informace.

pachatelem trestné činnosti (nebo tzv. bílých koňů)⁴¹. Ustanovení se rovněž vztahuje na další formy trestné činnosti, například podvodné získávání údajů (tzv. pharming)⁴², využívající informační systémy za účelem neoprávněného získání prospěchu pro pachatele nebo jinou osobu.

Článek 6: Prostředky použité k páčání trestných činů – tento článek vymezuje trestné činy související s prostředky použitými k páčání trestných činů uvedených v čl. 4 písm. a), čl. 4 písm. b) a článek 5, které mají být členskými státy postihovány. Zaměřuje se na postihování úmyslné výroby, prodeje, opatření si kužívání, dovozu, distribuce nebo jinou formu zpřístupnění například zařízení pro neoprávněné kopírování elektronických údajů (tzv. skimmovacích zařízení) za účelem krádeže údajů, stejně jako škodlivého softwaru (tzv. malwaru) a falešné webové stránky používané k podvodnému získávání údajů (tzv. phishing). Tento článek vychází z velké části z článku 4 rámcového rozhodnutí 2001/413/SVV a čl. 3 písm. d) bodu i) směrnice 2014/62/EU o trestněprávní ochraně eura a jiných měn proti padělání.

Článek 7: Návod, pomoc, účastenství a pokus – tento článek je použitelný na jednání související s trestnými činy uvedenými v člancích 3 až 6 a na jeho základě musí členské státy kriminalizovat také různé formy přípravy těchto trestných činů a účasti na nich. Trestní odpovědnost za pokus je u trestných činů uvedených v člancích 3 až 6 zahrnuta.

Článek 8: Sankce pro fyzické osoby – aby bylo možné účinně potírat podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání, musí být sankce ve všech členských státech odrazující. V souladu s jinými nástroji EU, které sblížují výši trestních sankcí, toto ustanovení stanoví, že maximální trest podle vnitrostátních právních předpisů by měl být vyšší než trest odnětí svobody na nejméně tři roky, s výjimkou článku 6, u něhož by měl být maximální trest nejméně na dva roky. U závažných trestných činů zavádí přísnější sankce, konkrétně sankce s horní hranicí ve výši nejméně pěti let, je-li trestný čin spáchán zločinným spolením, definovaným v rámcovém rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti⁴³, nebo je-li trestný čin spáchán ve velkém měřítku s následkem rozsáhlých či značných škod, včetně případů s nízkým individuálním dopadem, ale s velkým objemem celkových škod, nebo přináší-li trestný čin pachateli souhrnné výhody vyšší než 20 000 EUR.

Trestné činy vyjmenované v člancích 2 až 5 rámcového rozhodnutí 2001/413/SVV jsou dle dostupných informací zjevně postihovány zvláštními sankcemi ve většině členských států. V obecné rovině však nebylo dosaženo sblížení: ačkoli všechny členské státy zavedly sankce spojené s odnětím svobody (přínejmenším v závažných případech), výše sankcí za stejnou trestnou činnost se značně liší. Odrazující účinek je tedy v některých členských státech nižší než v jiných.

⁴¹ Pojem „bílý kůň“ označuje osobu, která převádí výnosy z trestné činnosti mezi různými zeměmi. Bílí koně obdrží výnosy na svůj účet; následně jsou požádáni, aby peněžní prostředky vybrali a odeslali je na jiný účet, často v zahraničí, přičemž si mohou část peněz ponechat (ActionFraudUK, 2017). V některých případech o tom, že peněžní prostředky jsou výnosy z trestné činnosti, vědí; v některých případech jsou podvedeni, aby uvěřili, že jsou peněžní prostředky legální.

⁴² Tzv. pharming je podvodná praktika, při které je do osobního počítače nebo serveru nainstalován škodlivý kód, pomocí kterého jsou uživatelé přesměrováni bez jejich vědomí či souhlasu na podvodné webové stránky.

⁴³ [Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42.](#)

Rozdílné výše sankcí mohou rovněž omezovat soudní spolupráci. Má-li členský stát ve svém trestním zákoníku zakotveny nízké minimální sankce, mohlo by to vést k tomu, že by donucovací a justiční orgány mohly vyšetřování a stíhání podvodů bez přítomnosti karty označit za málo prioritní. Mohlo by to rovněž omezit přeshraniční spolupráci, pokud jde o včasné zpracování žádosti, požádá-li jiný členský stát o pomoc. Z různých vysokých sankcí těžší pachatelé nejzávažnější trestné činnosti, tj. nadnárodní zločinná spolčení s operativním působící v několika členských státech.

Články 9 a 10: Odpovědnost právnických osob a sankce pro ně – tento článek se vztahuje na všechny trestné činy uvedené v článcích 3 až 7. Ukládají členským státům povinnost zajistit odpovědnost právnických osob, která nevyklučuje odpovědnost fyzických osob, a uplatňovat vůči právnickým osobám účinné, přiměřené a odrazující sankce. Článek 10 obsahuje příklady sankcí.

Článek 11: Soudní příslušnost – založená na zásadách teritoriality a personality, tento článek vyjmenovává případy, ve kterých členské státy musejí uplatnit příslušnost pro trestné činy uvedené v článcích 3 až 7.

Zahrnuje prvky převzaté z článku 12 směrnice 2013/40/EU o útocích na informační systémy. V případech, kdy jsou podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání páčány on-line, je pravděpodobné, že trestná činnost zasáhne několik jurisdikcí: je často páčána za použití informačních systémů nacházejících se na jiném území, než se nachází pachatel trestné činnosti, a může mít dopad i na jinou zemi, ve které se mohou nacházet důkazy. Cílem článku 11 je proto zajistit, aby se místní příslušnost vztahovala na situace, kdy se pachatel trestné činnosti a informační systém, který pachatel ke spáchání trestného činu používá, nacházejí na různých územích.

Tento článek zahrnuje nový prvek řešící potřebu uplatnit příslušnost, je-li škoda způsobena v jiné jurisdikci, než ve které došlo ke spáchání trestné činnosti, včetně škod způsobených v důsledku zneužití totožnosti osoby. Cílem je řešit situace, na které se nevztahuje směrnice 2013/40/EU o útocích na informační systémy, které jsou pro trestnou činnost podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků typické. Jedná se o případy, kdy nebyl žádný z trestných činů souvisejících s trestnou činností (např. zcizení údajů o platební kartě, padělání karty, neoprávněné výběry z bankomatu) spáchán v členském státě, ve kterém byly napáchány škody (např. ve kterém má oběť bankovní účet, ze kterého byly odcizeny peníze). V takových případech se oběť nejpravděpodobněji obrátí s incidentem na orgány členského státu, ve kterém byly hospodářské ztráty zjištěny. Tomuto členskému státu musí být umožněno vykonávat jeho pravomoc, aby mohl zajistit účinné vyšetřování a stíhání trestných činů, které poslouží jako výchozí bod pro další vyšetřování, které by se mohlo týkat několika členských i nečlenských zemí EU.

Článek 12: Účinné vyšetřování – cílem tohoto článku je zajistit, aby mohly být vyšetřovací nástroje, které jsou zakotveny ve vnitrostátních právních předpisech pro případy organizovaného trestné činnosti nebo jiných závažných trestných činů, použity také v případech podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání, přinejmenším v závažných případech. Cílem tohoto článku je rovněž zajistit, aby informace poskytované na základě soudních příkazů byly orgánům podávány včas.

Článek 13: Výměna informací — cílem tohoto článku je podporovat využívání operativních vnitrostátních kontaktních míst.

Článek 14: Oznamování trestné činnosti — cílem tohoto článku je řešit potřebu usnadnit oznamování trestné činnosti zjištěnou v posouzení dopadů. Snaží se obětem a soukromým subjektům zajistit dostupnost vhodných cest k oznamování trestné činnosti a podporovat oznamování trestné činnosti bez zbytečného odkladu v souladu s obdobným ustanovením čl. 16 odst. 2 směrnice 2011/93/EU o boji proti pohlavnímu zneužívání a sexuálního vykořisťování dětí a dětské pornografie. Příklady opatření, která je nezbytné zavést, jsou uvedeny v bodě odůvodnění 19.

Článek 15: Pomoc a podpora obětem – tento článek ukládá členským státům povinnost zajistit obětem podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení přístup k informacím, ke způsobům oznamování trestné činnosti a k poradenství v oblasti ochrany proti nepříznivým důsledkům podvodů a proti poškození dobrého jména, které způsobují.

Tento článek se vztahuje na fyzické i právnické osoby, na které mohou důsledky trestných činů obsažených v tomto návrhu rovněž dopadat. Obsahuje rovněž ustanovení rozšiřující některá určitá práva přiznaná dle směrnice 2012/29/EU fyzickým osobám na právnické osoby.

Článek 16: Prevence – tento článek se zabývá potřebou zvýšit informovanost, a tím snížit riziko stát se obětí podvodů prostřednictvím informačních a osvětových kampaní a výzkumných a vzdělávacích programů. V posouzení dopadů byly zjištěny nedostatky v prevenci, které představují příčinu podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení. Tento článek zaujímá podobný přístup jako článek 23 (prevence) směrnice 2011/93/EU o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii.

Článek 17: Sledování a statistika – tento článek řeší potřebu poskytování statistických údajů o podvodech v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání tím, že zavádí pro členské státy povinnost zajistit zavedení odpovídajícího systému pro zaznamenávání, tvorbu a poskytování statistických údajů o trestných činech uvedených v této navrhované směrnici a o účinnosti jejich systémů (zahrnující všechny fáze soudního řízení) za účelem potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení. Vychází z podobného přístupu jako článek 14 (sledování a statistika) směrnice 2013/40/EU o útocích na informační systémy a článek 44 směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu (čtvrtá směrnice o boji proti praní peněz). Cílem je rovněž přispět k řešení současné omezené dostupnosti údajů o podvodech, které by napomohly při hodnocení účinnosti vnitrostátních systémů v boji proti podvodům v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení.

Článek 18: Nahrazení rámcového rozhodnutí 2001/413/SVV – tento článek představuje pro členské státy, na které se tato směrnice vztahuje, nahrazení stávajících ustanovení v oblasti podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání.

Články 19, 20 a 21 — tyto články obsahují další ustanovení týkající se provedení členskými státy, hodnocení a podávání zpráv Komisi a vstupu směrnice v platnost.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání a o nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2001/413/SVV**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 83 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání ohrožují bezpečnost, jelikož představují zdroj příjmů pro zločinná spolčení, a tím umožňují páchání další trestné činnosti, například terorismu, obchodu s drogami a obchodování s lidmi.
- (2) Podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání představují rovněž překážku jednotného digitálního trhu, neboť snižují důvěru spotřebitelů, a způsobují tak přímé hospodářské ztráty.
- (3) Je nezbytné aktualizovat rámcové rozhodnutí Rady 2001/413/SVV⁴⁴ a doplnit ho o další ustanovení týkající se trestných činů, sankcí a přeshraniční spolupráce.
- (4) Výrazné mezery a rozdíly v právních předpisech členských států týkajících se podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání mohou bránit boji proti tomuto typu trestné činnosti a další závažné a organizované trestné činnosti, která s ní souvisí a je jí umožněna, a mohou ztěžovat účinnou policejní a soudní spolupráci v této oblasti.
- (5) Podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání mají významný přeshraniční rozměr zesílený rozšiřujícím se digitálním prvkem, což vyvolává naléhavou potřebu dalších opatření směřujících ke sbližování trestněprávních předpisů v této oblasti.

⁴⁴ Rámcové rozhodnutí Rady 2001/413/SVV ze dne 28. května 2001 o potírání podvodů a padělání bezhotovostních platebních prostředků (Úř. věst. L 149, 2.6.2001, s. 1).

- (6) Během posledních let došlo nejen k výraznému nárůstu v oblasti digitální ekonomiky, ale i k šíření inovací v mnoha oblastech, včetně platebních technologií. Nové platební technologie přinesly používání nových typů prostředků pro placení, které přinášejí nové příležitosti pro spotřebitele a podniky, ale také zvyšují možnost podvodu. Vzhledem k tomuto technologickému vývoji je tedy nezbytné, aby právní rámec zůstal relevantní a aktuální.
- (7) Pro zajištění konzistentního přístupu členských států k uplatňování této směrnice jsou v této oblasti důležité společné definice. Do definic je třeba zahrnout nové typy prostředků pro placení, jako jsou elektronické peníze a virtuální měny.
- (8) Záměrem poskytování trestněprávní ochrany primárně prostředkům pro placení, které jsou opatřeny zvláštní formou ochrany před napodobením nebo zneužitím, je stimulovat hospodářské subjekty, aby tuto zvláštní formu ochrany poskytly platebním prostředkům, které vydávají, a aby doplňovaly tyto prostředky pro placení o další ochranné prvky.
- (9) Je nezbytné zajistit účinná trestněprávní opatření na ochranu bezhotovostních prostředků pro placení proti podvodům a padělání. Zejména je zapotřebí v oblasti trestního práva zaujmout jednotný přístup vůči znakům skutkových podstat trestných činů, které přispívají ke skutečnému podvodnému používání prostředků pro placení nebo k jejich používání připravují cesty. Trestná činnost, jako je nabývání a držení prostředků pro placení s úmyslem spáchání podvodu, například prostřednictvím podvodného získávání údajů (tzv. phishingu) nebo neoprávněného kopírování elektronických údajů (tzv. skimmingu) a jejich distribuce, například prodejem informací o kreditní kartě na internetu, by proto měla být považována za trestnou činnost jako takovou, aniž by musela být přímo napojena na skutečné podvodné používání prostředků pro placení. Taková trestná činnost by proto měla zahrnovat také okolnosti, za kterých držení, opatření si k užívání nebo distribuce nezbytně nevedou k podvodnému používání těchto prostředků pro placení za předpokladu, že si je pachatel trestné činnosti této možnosti vědom (nepřímý úmysl). Tato směrnice nepostihuje oprávněné používání prostředků pro placení, včetně poskytování inovačních platebních služeb a v souvislosti s nimi, například služby běžně vyvíjené finančními technologickými společnostmi (společnostmi fintech).
- (10) Sankce a tresty udělované za podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání by měly být účinné, přiměřené a odrazující v celé Unii.
- (11) Je třeba zavést přísnější sankce, je-li trestný čin spáchán zločinným společením uvedeným v rámcovém rozhodnutí Rady 2008/841/SVV⁴⁵ nebo je-li trestný čin spáchán ve velkém měřítku s následkem rozsáhlých a značných škod způsobených obětí nebo přináší-li trestný čin pachateli souhrnný hospodářský přínos nejméně 20 000 EUR.
- (12) Pravidla pro uplatňování soudní příslušnosti by měla zajistit, aby trestné činy stanovené v této směrnici byly účinně stíhány. Trestné činy lze obecně nejlépe postihovat systémem trestního soudnictví v zemi, v níž byly spáchány. Členské státy by proto měly stanovit svou soudní příslušnost u trestných činů spáchaných na jejich

⁴⁵ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti (Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42).

území, trestných činů spáchaných jejich státními příslušníky a trestných činů, které na jejich území vedou ke vzniku škod.

- (13) Informační systémy nabourávají tradiční zásadu teritoriality, jelikož je lze používat a ovládat na dálku odkudkoli. Uplatňují-li členské státy soudní příslušnost u trestných činů spáchaných na jejich území, je vhodné posoudit rozsah soudní příslušnosti rovněž u trestných činů spáchaných prostřednictvím informačních systémů. Soudní příslušnost by se v takových případech měla vztahovat na situace, kdy je informační systém umístěn na území daného členského státu, ačkoliv pachatel by se mohl nacházet mimo něj, i na situace, kdy se pachatel nachází na území daného členského státu, ačkoliv informační systém by mohl být umístěn mimo něj.
- (14) Je třeba řešit složitost určení soudní příslušnosti, pokud jde o účinky trestné činnosti v jiné soudní příslušnosti než v té, v níž byla trestná činnost spáchána. Soudní příslušnost by tedy měla být uplatňována u trestných činů spáchaných pachatelem bez ohledu na jejich státní příslušnost a fyzickou přítomnost, ale s ohledem na všechny škody způsobené tímto činem na území daného členského státu.
- (15) S ohledem na potřebu zvláštních nástrojů k účinnému vyšetřování podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání a jejich významu pro účinnou mezinárodní spolupráci mezi vnitrostátními orgány by měly být vyšetřovací nástroje, které se obvykle používají v případech organizované trestné činnosti a jiné závažné trestné činnosti, k dispozici pro vyšetřování těchto trestných činů pro příslušné orgány ve všech členských státech. Jelikož je třeba přihlížet k zásadě proporcionality, mělo by používání takových nástrojů podle vnitrostátních právních předpisů odpovídat povaze a závažnosti vyšetřovaných trestných činů. Donucovací orgány a další příslušné orgány by kromě toho měly mít včas přístup k příslušným informacím, aby mohly vyšetřovat a stíhat trestné činy uvedené v této směrnici.
- (16) V mnoha případech trestná činnost vychází z incidentů, které by měly být oznámeny odpovídajícím vnitrostátním příslušným orgánům podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148⁴⁶. U těchto incidentů může existovat podezření na jejich trestnou povahu, ačkoli neexistují jednoznačné důkazy prokazující trestný čin od samého počátku. V této souvislosti by měli být příslušní provozovatelé základních služeb a poskytovatelé digitálních služeb podněcováni ke sdílení zpráv požadovaných směrnicí (EU) 2016/1148 s donucovacími orgány, aby byla zajištěna účinná a komplexní reakce a usnadnilo se připsování trestných činů pachatelům a mohla jim za ně být přičítána odpovědnost. Prosazování bezpečného, zabezpečeného a odolného prostředí především vyžaduje, aby donucovacím orgánům byly systematicky oznamovány případy podezření na závažnou trestnou činnost. Kromě toho by měly být v případě potřeby zapojeny do vyšetřování v oblasti vymáhání práva bezpečnostní týmy typu CSIRT zřízené podle článku 9 směrnice (EU) 2016/1148 za účelem poskytnutí informací, které jsou na vnitrostátní úrovni považovány za vhodné, a odborných znalostí v oblasti informačních systémů.

⁴⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii (Úř. věst. L 194, 19.7.2016, s. 1).

- (17) Významné bezpečnostní incidenty uvedené v článku 96 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366⁴⁷ mohou být trestněprávního původu. V případě potřeby by měli být poskytovatelé platebních služeb podněcováni, aby s donucovacími orgány sdíleli zprávy, které jsou povinni předkládat příslušným orgánům ve svém domovském členském státě podle směrnice (EU) 2015/2366.
- (18) Na úrovni Unie existuje řada nástrojů a mechanismů, které umožňují výměnu informací mezi vnitrostátními donucovacími orgány za účelem vyšetřování a stíhání trestné činnosti. S cílem usnadnit a urychlit spolupráci mezi vnitrostátními donucovacími orgány a zajistit, aby tyto nástroje a mechanismy byly využívány v plném rozsahu, měla by tato směrnice posílit význam operativních kontaktních míst, která byla zřízena rámcovým rozhodnutím Rady 2001/413/SVV. Členské státy se mohou rozhodnout, že budou využívat stávající síť operativních kontaktních míst, například síť zavedenou směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU⁴⁸. Měly by zajišťovat účinnou pomoc, například usnadňovat výměnu příslušných informací, a poskytovat technické poradenství nebo právní informace. Aby bylo zajištěno plynulé fungování sítě, mělo by každé kontaktní místo být schopno rychle komunikovat s kontaktním místem jiného členského státu. Vzhledem k významnému přeshraničnímu rozměru této oblasti trestné činnosti, a zejména k nestálé povaze elektronických důkazů, by členské státy měly být schopny rychle reagovat na naléhavé žádosti v rámci této sítě kontaktních míst a poskytovat zpětnou vazbu do osmi hodin.
- (19) Oznamování trestných činů orgánům veřejné moci bez zbytečného odkladu má velký význam při potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání a je často výchozím bodem pro vyšetřování trestných činů. Měla by být přijata opatření na podporu oznamování trestné činnosti fyzickými i právníckými osobami, zejména finančními institucemi, donucovacím a justičním orgánům. Tato opatření mohou mít různou formu, včetně legislativní, například povinnosti oznamovat podezření na podvody, nebo nelegislativní, například založení nebo podpora organizací či mechanismů napomáhajících výměně informací nebo zvyšování informovanosti. Každé takové opatření, které vyžaduje zpracování osobních údajů fyzických osob, by mělo být prováděno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁴⁹. Každé předávání informací v oblasti předcházení trestným činům spojeným s podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání a jejich potírání by mělo být v souladu s požadavky stanovenými v nařízení (EU) 2016/679, zejména se zákonnými důvody pro zpracování.
- (20) Podvody v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání mohou mít pro oběti závažné hospodářské i nehospodářské důsledky. Pokud takové podvody zahrnují zneužití totožnosti, jejich důsledky jsou často závažnější z důvodu poškození dobrého jména a vážné emocionální újmy. Členské státy by měly přijmout opatření v oblasti pomoci, podpory a ochrany zaměřené na zmírnění těchto důsledků.

⁴⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁴⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU ze dne 12. srpna 2013 o útocích na informační systémy a nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV (Úř. věst. L 218, 14.8.2013, s. 8).

⁴⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (21) Fyzické osoby, které se stanou oběťmi podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení, požívají práva přiznaná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU⁵⁰. Členské státy by měly přijmout opatření v oblasti poskytování pomoci a podpory těmto obětem, která vycházejí z opatření vyžadovaných směrnicí 2012/29/EU, nicméně by měly více reagovat na konkrétní potřeby obětí podvodů souvisejících se zneužitím totožnosti. Tato opatření by měla zahrnovat zejména odbornou psychologickou podporu a poradenství v oblasti finančních, praktických a právních záležitostí, jakož i pomoc v oblasti dostupného odškodnění. Právníckým osobám by měly být rovněž poskytnuty konkrétní informace a poradenství týkající se ochrany proti negativním důsledkům této trestné činnosti.
- (22) Tato směrnice by měla právníckým osobám přiznat právo na přístup k informacím o postupech pro podávání stížností. Toto právo je žádoucí zejména pro malé a střední podniky⁵¹ a mělo by přispět k vytvoření podnikatelského prostředí příznivějšího pro malé a střední podniky. Fyzické osoby již tohoto práva požívají podle směrnice 2012/29/EU.
- (23) Členské státy by měly zavést nebo posílit politiky v oblasti předcházení podvodům v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání a opatření ke snížení rizika stát se oběťmi těchto trestných činů prostřednictvím informačních a osvětových kampaní a výzkumných a vzdělávacích programů.
- (24) Je třeba shromáždit srovnatelné údaje o trestných činech uvedených v této směrnici. Příslušné specializované agentury a orgány Unie, například Europol, by měly mít k dispozici s ohledem na své úkoly a informační potřeby odpovídající údaje. Cílem by bylo získat komplexnější představu o problému podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání a problémech týkajících se zabezpečení plateb na úrovni Unie, a přispět tak k vytvoření účinnější reakce. Členské státy by měly plně využívat působnost a kapacity Europolu, aby poskytly pomoc a podporu při příslušném vyšetřování tím, že předloží Europolu informace o způsobu práce (*modus operandi*) pachatelů za účelem provádění strategických analýz a posouzení hrozeb podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794⁵². Poskytování informací může usnadnit lepší porozumění současným i budoucím hrozbám a napomoci Radě a Komisi při stanovování strategických a operačních priorit Unie v oblasti potírání trestné činnosti i ve způsobu realizace těchto priorit.
- (25) Směrnice usiluje o pozměnění a rozšíření ustanovení rámcového rozhodnutí Rady 2001/413/SVV. Vzhledem k tomu, že změn, které je třeba provést, je značný počet a jsou podstatné, mělo by být rámcové rozhodnutí 2001/413/SVV v zájmu přehlednosti nahrazeno v plném rozsahu ve vztahu k členským státům, pro něž je tato směrnice závazná.

⁵⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57).

⁵¹ Doporučení Komise ze dne 6. května 2003 týkající se definice mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁵² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

- (26) V souladu s článkem 3 Protokolu 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámily tyto členské státy své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.

NEBO

- (26) V souladu s článkem 3 Protokolu 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, (dopisem ze dne ...) oznámilo Spojené království své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.

NEBO

- (26) V souladu s článkem 3 Protokolu 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, (dopisem ze dne ...) oznámilo Irsko své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.

A/NEBO

- (26) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.

NEBO

- (26) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro něj není závazná ani použitelná.

NEBO

- (26) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Spojené království neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro něj není závazná ani použitelná.

- (27) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro něj není závazná ani použitelná.

- (28) Vzhledem k tomu, že cílů této směrnice, a to potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání účinnými, přiměřenými a odrazujícími trestními sankcemi a zlepšení a podpora přeshraniční spolupráce mezi příslušnými orgány i mezi fyzickými a právníckými osobami a příslušnými orgány, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států a lze jich s ohledem na jejich

rozsah nebo účinky lépe dosáhnout na úrovni Unie, je Unie oprávněna přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

- (29) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie, jako je právo na svobodu a bezpečnost, respektování soukromého a rodinného života, ochrana osobních údajů, svoboda podnikání, právo na vlastnictví, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, presumpce nevinoty a právo na obhajobu, zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů a právo nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin. Tato směrnice má zajistit plné dodržování těchto práv a zásad a měla by být prováděna v souladu s nimi,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I: PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1 *Předmět*

Tato směrnice stanoví minimální pravidla týkající se definice trestných činů a sankcí v oblasti podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání.

Článek 2 *Definice*

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „platebním prostředkem“ chráněné zařízení, předmět nebo záznam, jiné než zákonné platidlo umožňující držiteli nebo uživateli, samostatně nebo v rámci určitého postupu nebo souboru postupů, převádět peníze nebo peněžní hodnotu nebo zadat platební příkaz, a to i prostřednictvím digitálních prostředků směny;
- b) „chráněným zařízením, předmětem nebo záznamem“ zařízení, předmět nebo záznam chráněný před napodobením nebo podvodným použitím, například provedením, kódováním nebo podpisem;
- c) „platebním příkazem“ platební příkaz uvedený v čl. 4 bodu 13 směrnice (EU) 2015/2366;
- d) „digitálními prostředky směny“ elektronické peněžní prostředky definované v čl. 2 bodě 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES⁵³ a virtuální měny;

⁵³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

- e) „virtuálními měnami“ digitální znázornění hodnoty, která není vydána centrální bankou ani orgánem veřejné moci ani není nutně spojena s měnou s nuceným oběhem, je však fyzickými nebo právníckými osobami přijímána jako prostředek pro placení a může být elektronicky převáděna, uchovávána nebo obchodována;
- f) „platební službou“ platební služba ve smyslu čl. 4 bodu 3 směrnice (EU) 2015/2366;
- g) „uživatelé platebních služeb“ uživatel platebních služeb ve smyslu čl. 4 bodu 10 směrnice (EU) 2015/2366;
- h) „platebním účtem“ platební účet ve smyslu čl. 4 bodu 12 směrnice (EU) 2015/2366;
- i) „platební transakcí“ platební transakce ve smyslu čl. 4 bodu 5 směrnice (EU) 2015/2366;
- j) „plátcem“ fyzická nebo právnícká osoba, která je majitelem platebního účtu a umožní platební příkaz z tohoto platebního účtu, nebo v případě neexistence platebního účtu plátce fyzická nebo právnícká osoba, která zadá platební příkaz nebo převádí virtuální měnu;
- k) „příjemcem“ příjemce ve smyslu čl. 4 bodu 9 směrnice (EU) 2015/2366;
- l) „informačním systémem“ informační systém ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 2013/40/EU;
- m) „počítačovými údaji“ počítačové údaje ve smyslu čl. 2 písm. b) směrnice 2013/40/EU.

HLAVA II: TRESTNÉ ČINY

Článek 3

Podvodné použití prostředků pro placení

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby toto jednání, je-li spácháno úmyslně, bylo kvalifikováno jako trestný čin:

- a) podvodné používání kradeného nebo jinak neoprávněně přisvojeného platebního prostředku;
- b) podvodné používání pozmeněného či padělaného platebního prostředku.

Článek 4

Příprava trestných činů souvisejících s podvodným použitím platebních prostředků

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby toto jednání, je-li spácháno úmyslně, bylo kvalifikováno jako trestný čin:

- a) krádež nebo jiné neoprávněné přisvojení platebního nástroje;

- b) pozměnění či padělání platebního nástroje za účelem podvodného použití;
- c) držení, opatření si k užívání, dovoz, vývoz, prodej, přeprava, distribuce nebo jiná forma zpřístupnění kradeného nebo jinak neoprávněně přisvojeného, pozměněného či padělaného platebního prostředku za účelem podvodného použití.

Článek 5

Trestné činy související s informačními systémy

Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby zajistily, že jako trestný čin je kvalifikováno úmyslné jednání v podobě uskutečnění převodu peněz, peněžní hodnoty či virtuálních měn nebo podnět k jejich převodu s úmyslem zajistit neoprávněný ekonomický prospěch pachateli či třetí osobě, spočívající v:

- a) narušení fungování informačního systému nebo zasahování do něj;
- b) zadání, pozměnění, vymazání, přenosu nebo potlačení počítačových údajů.

Článek 6

Prostředky použité k páčání trestných činů

Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby zajistily, že úmyslné podvodné jednání v podobě výroby, opatření si k užívání, dovozu, vývozu, prodeje, dopravy, distribuce nebo jiné formy zpřístupnění zařízení nebo prostředku, počítačových údajů nebo jiných prostředků, které byly konkrétně navrženy nebo přizpůsobeny pro účely spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 4 písm. a) a b) nebo v článku 5 jsou kvalifikovány jako trestný čin.

Článek 7

Návod, pomoc, účastenství a pokus

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby zajistily, že návod ke spáchání trestného činu uvedeného v člancích 3 až 6 nebo pomoc a účastenství při něm jsou kvalifikovány jako trestný čin.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby zajistily, že pokusy o spáchání trestného činu uvedeného v člancích 3 až 6 jsou kvalifikovány jako trestný čin.

Článek 8

Sankce pro fyzické osoby

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby pro trestné činy uvedené v člancích 3 až 7 byly stanoveny účinné, přiměřené a odrazující trestní sankce.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby se na trestné činy uvedené v člancích 3, 4 a 5 vztahovaly tresty odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně tři roky.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby se na trestné činy uvedené v článku 6 vztahovaly tresty odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dva roky.
4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby se na trestné činy uvedené v člancích 3, 4 a 5 vztahovaly tresty odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let, pokud:
 - a) byly spáchány v rámci zločinného spolčení vymezeného v rámcovém rozhodnutí Rady 2008/841/SVV bez ohledu na trestní sazbu stanovenou v uvedeném rozhodnutí;
 - b) vedly k rozsáhlým a značným škodám či prospěchu v souhrnné výši nejméně 20 000 EUR.

Článek 9 Odpovědnost právnických osob

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že právnické osoby lze činit odpovědnými za trestné činy uvedené v člancích 3 až 7, které v jejich prospěch spáchá jakákoli osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu dotyčné právnické osoby, která v této právnické osobě působí ve vedoucím postavení na základě:
 - a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;
 - b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby;
 - c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění odpovědnosti právnických osob v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 umožnil spáchání trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 ve prospěch této právnické osoby osobou jí podřízenou.
3. Odpovědnost právnických osob podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní stíhání fyzických osob, které jsou pachateli nebo návodci, pomocníky či podílníky trestných činů uvedených v člancích 3 až 7.

Článek 10 Sankce ukládané právnickým osobám

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnické osoby odpovědné podle čl. 9 odst. 1 podléhaly účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím, které zahrnují peněžité tresty nebo správní pokuty a mohou zahrnovat i jiné sankce, například:

- a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory;
- b) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;
- c) uložení soudního dohledu;

- d) zrušení rozhodnutím soudu;
- e) dočasné nebo trvalé uzavření provozoven užívaných pro spáchání trestného činu.

HLAVA III: PŘÍSLUŠNOST A VYŠETŘOVÁNÍ

Článek 11

Soudní příslušnost

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná ke stanovení soudní příslušnosti svých soudů pro trestné činy uvedené v článcích 3 až 7, pokud:
 - a) je trestný čin spáchán zcela nebo zčásti na jeho území;
 - b) je pachatel trestného činu jeho státním příslušníkem;
 - c) trestný čin způsobil škody na jeho území včetně škod způsobených zneužitím totožnosti osoby.
2. Při stanovení své soudní příslušnosti podle odst. 1 písm. a) členský stát zajistí, aby tato příslušnost zahrnovala případy, kdy:
 - a) pachatel trestný čin spáchal v době své fyzické přítomnosti na jeho území, a to bez ohledu na to, zda byl trestný čin spáchán za použití počítačů nebo informačního systému na jeho území či nikoli;
 - b) trestný čin byl spáchán za použití počítačů nebo informačního systému na jeho území, a to bez ohledu na to, zda pachatel spáchal trestný čin v době své fyzické přítomnosti na jeho území či nikoli.
3. Členský stát informuje Komisi, pokud se rozhodne rozšířit soudní příslušnost ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 3 až 7, které byly spáchány mimo jeho území, mimo jiné pokud:
 - a) má pachatel obvyklé bydliště na jeho území;
 - b) byl trestný čin spáchán ve prospěch právnické osoby usazené na jeho území;
 - c) byl trestný čin spáchán na státním příslušníkovi tohoto státu nebo na osobě, která má místo obvyklého pobytu na jeho území.

Článek 12

Účinné vyšetřování

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, útvary nebo služby příslušné k vyšetřování nebo stíhání trestných činů podle článků 3 až 7 měly k dispozici účinné vyšetřovací nástroje, jako jsou například ty, které se používají v případech organizované trestné činnosti nebo jiné závažné trestné činnosti.

2. členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby zajistily, že, pokud jsou fyzické a právnické osoby v souladu s vnitrostátními právními předpisy povinny poskytnout informace týkající se trestných činů uvedených v člancích 3 až 7, jsou tyto informace povinny poskytnout příslušným orgánům, které tyto trestné činy vyšetřují a stíhají, bez zbytečného odkladu.

HLAVA IV: VÝMĚNA INFORMACÍ A OZNAMOVÁNÍ TRESTNÉ ČINNOSTI

Článek 13

Výměna informací

1. Pro účely výměny informací týkajících se trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 členské státy zajistí, aby měly k dispozici operativní vnitrostátní kontaktní místo s nepřetržitým provozem. Členské státy rovněž zajistí, aby byly zavedeny postupy, které příslušnému orgánu v případě naléhavých žádostí o pomoc umožní podat nejpozději osm hodin od obdržení žádosti informaci alespoň o tom, zda bude na žádost o pomoc reagovat, a dále uvést formu a předpokládaný termín této reakce. Členské státy se mohou rozhodnout využívat stávající síť operativních kontaktních míst.
2. Členské státy podají Komisi, Europolu a Eurojustu informaci o určených kontaktních místech uvedených v odstavci 1. Komise tuto informaci předá ostatním členským státům.

Článek 14

Oznamování trestné činnosti

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby měly za účelem usnadnění neprodleného oznamování trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 donucovacím orgánům a dalším příslušným vnitrostátním orgánům k dispozici vhodné informační kanály.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby umožnily finančním institucím a dalším právnickým osobám vykonávajícím činnost na jejich území neprodleně oznamovat donucovacím orgánům a jiným příslušnými orgánům podezření na spáchání podvodu za účelem odhalování, vyšetřování, a stíhání trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 nebo jejich předcházení.

HLAVA V: POMOC OBĚTEM A PREVENCE

Článek 15

Pomoc a podpora obětem

1. Členské státy zajistí, aby fyzickým a právnickým osobám, které utrpěly újmu z trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 spáchaných zneužitím osobních údajů, byly poskytnuty konkrétní informace a poradenství, jak se chránit před negativními následky trestných činů, například před poškozením dobrého jména.
2. Členské státy zajistí, aby byly právnickým osobám, které se staly oběťmi trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 této směrnice, poskytnuty bez zbytečného odkladu po jejich prvním kontaktu s příslušným orgánem informace o:
 - a) postupech pro podávání stížností s ohledem na trestný čin a jejich úloze v souvislosti s těmito postupy;
 - b) dostupných postupech pro podávání stížností, pokud příslušný orgán nerespektuje jejich práva v průběhu trestního řízení;
 - c) kontaktních údajích pro předávání informací o jejich případu.

Článek 16

Prevence

Členské státy přijmou vhodná opatření, a to i prostřednictvím internetu, například informační a osvětové kampaně, výzkumné a vzdělávací programy, případně ve spolupráci se zúčastněnými stranami, zaměřené na celkové omezování páchaní podvodů, zvyšování informovanosti a snížení rizika stát se oběťmi podvodu.

HLAVA VI: ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Sledování a statistika

1. Komise [nejpozději do 3 měsíců od vstupu této směrnice v platnost] vypracuje podrobný program pro sledování výstupních údajů, výsledků a dopadů této směrnice. Program pro sledování stanoví způsob a četnost shromažďování údajů a dalších nezbytných důkazů. Dále specifikuje opatření, která má Komise a členské státy v souvislosti se shromažďováním, sdílením a analýzou údajů a jiných důkazů přijmout.
2. Členské státy zajistí, aby byl zaveden systém pro záznam, tvorbu a poskytování statistických údajů týkajících se fáze oznamování trestných činů, fáze vyšetřování

trestných činů a fáze soudního řízení ve vztahu k trestným činům uvedeným v člancích 3 až 7.

3. Statistické údaje uvedené v odstavci 2 musí zahrnovat alespoň údaje o počtu trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 oznámených členským státům, počtu vyšetřovaných případů, počtu osob stíhaných a odsouzených za spáchání trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 a údaje o fungování fáze oznamování trestných činů, fáze vyšetřování trestných činů a fáze soudního řízení ve vztahu k těmto trestným činům.
4. Údaje shromážděné podle odstavců 1, 2 a 3 předají členské státy každoročně Komisi. Komise zajistí, že komplexní přehled těchto statistických zpráv bude každoročně zveřejněn a předložen příslušným specializovaným agenturám a orgánům Unie.

Článek 18

Nahrazení rámcového rozhodnutí 2001/413/SVV

Rámcové rozhodnutí 2001/413/SVV se nahrazuje ve vztahu k členským státům, které jsou touto směrnicí vázány, aniž jsou dotčeny povinnosti těchto členských států týkající se dne provedení uvedeného rámcového rozhodnutí ve vnitrostátním právu.

Ve vztahu k členským státům, které jsou vázány touto směrnicí, se odkazy na rámcové rozhodnutí 2001/413/SVV považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 19

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do [24 měsíců po vstupu této směrnice v platnost] uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o tom uvědomí Komisi.
2. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 20

Hodnocení a podávání zpráv

1. Komise [do 48 měsíců od vstupu této směrnice v platnost] předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí. Členské státy poskytnou Komisi veškeré informace nutné k vypracování této zprávy.
2. Komise [do 96 měsíců od vstupu této směrnice v platnost] provede hodnocení této směrnice o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních prostředků pro placení a jejich padělání a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu.

*Článek 21
Vstup v platnost*

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*